

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **S., a. s.**, so sídlom v T., IČO: X., proti žalovanej **Slovenskej republike**, Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 27 C 63/2008, o vylúčení sudcov Krajského súdu v Trnave z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej Krajským súdom v Trnave pod sp. zn. 23 NcC 24/2008, takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Trnave JUDr. Iveta Jankovičová, JUDr. Andrea Dudášová, JUDr. Anton Jaček, JUDr. Magdaléna Krajčovičová, JUDr. Ľubica Spálová, JUDr. Eva Barcajová, JUDr. Mária Klepancová, JUDr. Silvia Hýbelová a JUDr. Katarína Slováčeková, **s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na uvedenom súde pod sp. zn. 23 NcC 24/2008.

Sudcovia Krajského súdu v Trnave Mgr. Fedor Benka a Mgr. Dušan Čimo **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na uvedenom súde pod sp. zn. 23 NcC 24/2008.

O d ô v o d n e n i e :

V rámci rozhodovania o oznámení sudcov Okresného súdu Trnava, že sa cítia byť zaujatí vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 27 C 63/2008 pre pomer k predmetu konania, ktorým je náhrada škody spôsobenej nesprávnym rozhodnutím Okresného súdu Trnava vo veci, v ktorej rozhodovala sudkyňa uvedeného súdu Zdenka Zamecová, predložil Krajský súd v Trnave vec sp. zn. 23 NcC 24/2008 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky

podľa ustanovenia § 16 ods. 1 O.s.p. na rozhodnutie o vylúčení sudcov občianskoprávneho kolégia tohto súdu z prejednávania a rozhodovania vecí.

Z vyjadrenia sudcov občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trnave (okrem Mgr. Dušana Čima a Mgr. Fedora Benku) vyplýva, že pre pomer k veci vedenej Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 27 C 63/2008, ktorej predmetom konania je náhrada škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Trnava vo veci vedenej pod sp. zn. 16 Er 1949/00, v ktorej veci v odvolacích konaniach, vedených pod sp. zn. 23 CoE 105/2005 a sp. zn. 23 CoE 106/2005, sa podieľali na rozhodovaní o odvolaniach (JUDr. Iveta Jankovičová, JUDr. Andrea Dudášová, JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Anton Jaček) a z dôvodu, že o odvolaniach v tejto veci rozhodovali kolegovia, s ktorými sú aj v priateľskom vzťahu, sa cítia byť zaujatí, z ktorého dôvodu nemôžu rozhodnúť o oznámení sudcov súdu prvého stupňa.

Podľa § 14 ods. 1 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je garancia toho, aby vo veci rozhodoval nezávislý a nestranný sudca. Vylúčenie sudcu nastáva priamo zo zákona a nie až výrokom nadriadeného súdu. Preto tiež má sudca oznamovaciu povinnosť o svojom vylúčení (§ 15 O.s.p.).

Nestrannosť sudcu v konaní sa prejavuje v dvoch aspektoch. Prvý spočíva v rýdzo osobnom presvedčení určitého sudcu v danej veci. Keďže ide o subjektívnu kategóriu vyjadrujúcu vnútorný psychický vzťah samotného sudcu k prejednávanej veci (zahrňuje vzťah sudcu k predmetu konania, jeho účastníkom a právnym zástupcom), je o nej schopný vypovedať jedine sám sudca. Takto úzko ponímaná kategória nestrannosti by však nenašla v praxi uplatnenie bez jej vyjadrenia aj v širšej, objektívnej rovine. Za objektívne nemožno považovať len to, ako sa nestrannosť sudcu javí navonok (napr. účastníkovi konania), ale najmä to, či reálne existujú okolnosti, ktoré by mohli objektívne založiť pochybnosti o tom, či sudca disponuje určitým vzťahom k veci.

Z vyššie uvedeného vychádza aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, zahrňujúce osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akejkoľvek legitímnej pochybnosti o zaujatosti sudcu (Saraiva de Carvalho proti Portugalsku, 1994).

Z tohto pohľadu dôjde k vylúčeniu sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nielen vtedy, keď jeho vzťah k veci, účastníkom alebo ich zástupcom je založený na zaujatosti skutočne preukázanej, ale rovnako, i keď existuje čo i len najmenšia pochybnosť o jeho nestrannosti v očiach verejnosti. Z uvedeného dôvodu je preto pri skúmaní zaujatosti nutné vychádzať aj z právneho rozboru skutočností, ktoré k pochybnostiam o nestrannosti sudcu vedú.

V predmetnom prípade sa sudcovia občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trnave (okrem Mgr. Dušana Čima a Mgr. Fedora Benku) sami vyjadrili, že sa pre vzťah k predmetnej veci, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, spočívajúcim v podieľaní sa na rozhodovaní o odvolaní vo veci, v ktorej nesprávnym úradným postupom mala byť podľa tvrdenia žalobkyne spôsobená uplatňovaná škoda, a spočívajúcim v kolegiálnom, resp. aj priateľskom vzťahu so sudcami podieľajúcimi sa na rozhodovaní o odvolaniach v predmetnej veci, cítia byť zaujatí. Je teda evidentné, že sudcovia sami majú pochybnosti o ich nestrannosti vo veci. Ak totiž sudcovia, ktorí rozhodovali o odvolaniach vo veci, ktorou mala byť spôsobená škoda (JUDr. Iveta Jankovičová, JUDr. Andrea Dudášová, JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Anton Jaček), majú vzťah k tejto veci, ide o objektívne danú skutočnosť, ktorá je spôsobilá vyvolať opodstatnené pochybnosti o pomere sudcu k veci, ktorá je predmetom konania. Daný vzťah nemožno považovať za neutrálny, keď jeho povaha sama osebe vzbudzuje pochybnosti o sudcovskej nezávislosti. U sudcov občianskoprávneho kolégia, JUDr. Magdalény Krajčovičovej, JUDr. Evy Barcajovej, JUDr. Márie Klepancovej, JUDr. Silvie Hýbelovej a JUDr. Kataríny Slováčekovej, zavážilo ich subjektívne presvedčenie, že existuje pochybnosť o ich objektívnom pohľade na vec a možné rozhodovanie o nej odôvodnené kolegiálnymi, resp. aj priateľskými vzťahmi. Nadriadený súd musel vychádzať z istej korektnosti hodnotiacich sa sudcov, do ktorej zahrnuli aj vzťahy možného, teda toho, čo by mohlo byť podľa vlastných skúseností následne spochybnené v ich rozhodovacej činnosti, preto im bola priznaná

rozumná relevancia aj zo strany nadriadeného súdu a z tohto dôvodu boli vylúčení z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci aj uvedení sudcovia.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky, po zohľadnení tejto skutočnosti, dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o vzťah predpokladaný v ustanovení § 14 ods. 1 O.s.p., rozhodol tak, že uvedených sudcov občianskoprávneho kolégia, okrem Mgr. Dušana Čima a Mgr. Fedora Benku, vylúčil z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nevyhlásil z prejednávania veci sudcov občianskoprávneho kolégia Mgr. Fedora Benku a Mgr. Dušana Čima (ktorí sa necítia byť zaujatí) z dôvodu, že u nich absentuje priamy vzťah k veci, keďže sa nepodieľali na rozhodovaní o odvolaniach proti rozhodnutiam vydaným vo veci, v ktorej rozhodnutiami mala byť spôsobená škoda, a z dôvodu, že u nich absentuje aj subjektívny vnútorný pocit, ktorý by im znemožňoval vo veci nestranné rozhodnúť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. augusta 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

